

Joan 231

Da
In această săptămână consacrată Unirii, sufletul întregului neam s'a galvanizat prin amintirea unor fapte scumpe, prin cinstirea luptătorilor care au muncit și s'au jertfit pentru ideea națională.

Pe aripa undelor a ajuns în toate colțurile țării cuvinte de slavă și înțelepciune, ^{cuși} îndemnuri de frățietate din partea fiilor aleși ai ^{Natiunii} poporului, în frunte cu Majestatea Sa Regele, către care se îndreaptă nădejdea tuturor.

Românii de pretutindeni au fost pregătiți, ^{timp de secole} pentru ceasul cel mare prin ^{jertfele} faptele eroilor și ^{lumina} cărturarii ^{naamului} în ^{timp de secole}.

Dacă au existat cândva granițe politice despărțitoare între frați, nici odată n'au existat granițe sufletești între urmașii daco-romanilor.

Poporul de dincoace și de dincolo de Carpați ca și cel de peste Prut a supt împreună cu laptele matern ^{instinctul} aspirațiunea ^{pentru} către întregirea națională.

Acesta este un adevăr sprijinit pe documente și pe fapte, la care din ^{și ea/}fericire generațiunea noastră a fost ^{părtașe}.

Într-o ascultare Din ^{noianul} ~~treburilor~~ de amintiri ce inundă sufletul meu, aleg la întâmplare câteva pe care doresc să vi le împărtășesc și Dvs. ^{într-o ascultare}.

După campania din 1913 soldații noștri la întoarcerea în țară aveau nu numai bucuria de a-și vedea locul nașterii lor, dar și dorința ^{nestărnută} de a trece în curând Carpații după ce trecuseră Dumărea. Ei întrebau pe comandanți: "

" Când se va milostivi Dumnezeu să-^{îndrepte} i mearse la Budapesta ? "

Dumnezeul părinților noștri și ocrotitor al acestui pământ și popor le-a îndeplinit ruga, căci ^{după trei ani} în ^{curând} în 1916 i-a dus la jertfa cea mare.

Nu se poate uita nici odată entuziasmul cu care ^{ei} soldații noștri au răspuns la mobilizare și au mers la război. Cântecetele lor patriotice și acum după ^{aprope} 18 ani își găsesc ecou în urechile noastre.

Ochii noștri înlăcrămați văd ^{perindându-se} înaintea lor după atâția ani va-goanele supra încărcate și pe acoperișuri ^{de soldați} având destinațiunea scrisă de ^{lor și} mâna soldaților comandată de străbuni; la Alba Iulia și la Budapesta.

Aceiași directivă o găsim și în modificările pe care soldații

Român

lui V. Alexandri

noștri le-au adus ~~marșurile~~ poeziei Hora Unirei: ~~lui Alexandri~~:

Hai la munte cu grăbire,
 Să-l zdrobim dintr'o lovire,
 Ca să treacă drumul mare,
 Peste-a noastră vechi hotare

x

Ardelene măi vecine,
 Vino să te prinzi cu mine
 Si la moarte cu frăție
 Si la viață cu unire.

Dar Deopotrivă a fost pregătit și poporul subjugat de peste Carpați.
 Mi-a fost dat ca în catastrofa retragerii să pot ~~vedea~~ aprecia măsura,
 în care frații noștri erau însetați după Unire.

După groaznică luptă dela Soarș strecurându-mă prin Brașov cu 12
 sanitari, nu știu cum un glas tainic m'a chemat să cercetez cimitirul
 de sub ~~Muntele~~ Tâmpa, în care zace nemuritorul Andrei Mureșanu. Paznicul
 după ce i-am arătat scopul venirii, m'a sfătuit ca înainte de toate să
 vedem pe ^{Dâna} Suzana Mureșanu soția Barbului, ~~care~~ locuia chiar în incinta
 cimitirului.

Bucuros de această invitație am fost condus la o căsuță scundă,
 acoperită de verdeață și de ~~măști~~ trandafiri ~~marșurile~~
~~marșurile~~

Înăuntru găsesc pe bătrâna de peste 80 ani, lucrând la ciorapi,
 fără ochelari, încovoiată pe un scaun.

Aveam în fața mea icoana vie a generației dela 1848.

După ce îi sărut mâna, bătrâna îmi spune: "sunt veselă, că sunt vi-
zitată de un ostaș român, zilele trecute a venit la mine și dl. Disescu
care mi-a lăsat un autograf pe o carte poștală. I-am arătat și lui
cum vroi să-ți arăt și dumitale aceste două tablouri, singurele lucruri
de preț din casa asta. Unul este tabloul lui Andrei, iar celălalt este
al prietenului său Generalul Magheru dela Craiova. Se iubeau ca frații
Magheru cu familia lui a venit la noi în timpul pribegiei sale. Ei se
sfătuiau și încă de atunci plănuiau Unirea tuturor românilor".

Ei, ei, Unirea.!....! Sfânta Unire."

Si cu aceste cuvinte bătrâna își pierdu privirea în zarea îndepărtată a vremurilor de ~~atunci~~ *atunci*.

"Dar să mergem, Doamnă la mormântul lui Andrei".

Dânsa înaintea cu pași mărunți ^{cu} ~~de~~ sprinteni. ~~Ma~~ duse pe micile alei ~~prin~~ până la mormântul, acelaia ce a sunat din trâmbiță "Deșteaptă-te Române".

După câteva momente de tăcere mută și de reculegere îmi arată pe Tâmpa, sus pe munte rămășițele monumentului lui Arpad aruncată în aer și pe care ostașii noștri infipseșeră tricolorul român.

Sus simbolul opresiunii milenare și ce urma să fie înfrântă peste puțin timp, jos la poalele muntelui simbolul reacțiunii românești și al dreptății lui Dumnezeu.

Era în apusul soarelui și razele lui ^{formau} ~~zugrăveau~~ o splendidă aureolă cuprindea / care ~~ilumina~~ / și pe bătrână și monumentul soțului eu.

In atmosferă umiditatea muntelui și umiditatea ~~de~~ toamnei Vaporii condensati făceau ~~șiruri~~ șiruri de lăcrămioare, care curgeau din vârful coloanei ~~în~~ Mureșanu. Mormântul lui Mureșanu plângea și nu ~~mi~~ m'amputut opri de a întreba pe aceea, care mai bine ca ori și ^{care} putea să talmăcească acest plâns tainic:

"Maică, pentru ce plânge mormântul lui Mureșanu?"

Bătrâna mi-a răspuns imediat și hotărât:

"Plânge, fiule, de bucuria ce o să vie".

Să notăm că în această epocă armata noastră începuse să ~~se~~ suie urcușul Golgotei. Armata română reușise, potrivit planului stabilit cu aliații, să ^{atrăsese} ~~stragă~~ fulgerele celor 40 de divizii austro-germane degajând prin imense sacrificii frontul occidental și înlesnind prin aceasta, victoria aliaților de mai târziu și triumful naționalității oprimăte.

In mijlocul celor mai mari suferințe, soldații și comandanții lor ca și poporul întreg aveau înaintea ochilor sfânta icoană a Patriei amenințate și ^{în inima} ~~hotărârea~~ neștrămutată ~~de~~ devotament față de Regele, a căruiprezență pretutindeni întărea sufletele.

Dealungul țării ajunsesem cu spitalul mobil la Buzău. Pentru interese de serviciu, colindând pe la diferite autorități am nimerit și în palatul administrativ. In hall-ul clădirii, ~~reșemat~~ reșemat de o coloană și profund îngândurat, sta Regele Ferdinand de vorbă cu Ionel Brătianu. Am salutată și m'am retras repede....

Afară uruit de tunuri, chesoane și căruțe. Regele, cu primul său ^{Sfetnic} ~~consilier~~, iese să le privească.-

În acest moment apare o mână de soldați, zgribuliți de răceala ~~hără~~ burniței, încoviorați sub greutatea din spinare, unii târând prin drumul desfundat câte un picior rănit, alții ținând agățată de gât o mână pansată.-

Era garda decimată și reslăbită a drapelului unui regiment de infanterie, în drum spre Moldova.-

Soldații, străfulgerați de privirea Regelui, se înviorează, întăresc pasul, iau cadența și dau onorul voinicește.

Regele se redresează și cu nădejde, salută drapelul, simbolul țării, gata să treacă prin calvar ca să ajungă la triumful cauzei naționale.

În Moldova, după ce armata noastră ~~trăsnită~~ decimată de boale a reînviat în primăvara anului 1917 ca sfinxul din cenușa lui, înainte de a fi trimisă din nou la luptă s'a înfrățit cu legiunile de voluntari ardeleni, bănățeni, bucovineni, veniți din lagărele ^{rusești} ~~de la Rusia~~ în cursul lunii Mai.

Frații noștri, constituiți în regimente, dela gară împreună cu conducătorul țării și cu poporul entuziast au ajuns la statuia lui Cuza Vodă, ^{Domnitorul Unirii primarapalelor dela 1859, Aci} unde au ~~ca~~ jucat Hora Unirei. Miniștrii în cap cu ^{Memurdomul} Ionel Brătianu, oameni politici ca: Iorga, Take Ionescu, ~~Ștefan~~ Barbu Delavrancea, Octavian Goga, I. Th. Florescu, Tome Ionescu, ^{Dr. Agelorian} D-rul Lupu, Iunian și alții presărați printre soldați și poporul ~~de rând~~ jucau cu insuflețire Hora, ~~cu~~ cu ochii umeziți de lacrimi.

^{Alex Ion I} Umbra lui Cuza Vodă îi binecuvânta și privirile Regelui și Reginei ctitori ai întregii neamului îi urmărea pe fiecare în parte cu iubirea lor părintească.

A douăzi legionarii au depus jurământul de credință Regelui Ferdinand I. ^{pe platoul Copoului} Ei împreună cu comandanții ~~ca~~ lor și conducătorii politici ^{ardeleni, bucovineni} reprezentau duflarea românească de peste Carpați și hotărau destinul ei. ^{toată}

Pe drept cuvânt se poate spune că Unirea fraților de peste Carpați la Patria Mamă s'a făcut în primăvara anului 1917 la Iași, afirmațiune națională, care a fost consacrată în urmă la Alba Iulia.

Durerile armatei și populațiunei precum și lucrările de organizare pentru reînceperea luptei a găsit în primul plan patriotismul Regelui Ferdinand I, al Reginei Maria și Principelui moștenitor. Intre numeroase dovezi ce ^{peste zăstăvirea aceste lege} ași putea aduce citez un episod din Iunie 1917 petrecut la Tecuci.

Artileria inamică distrusă este până la pământ, spitalul meu de scânduri din gara Tecuci. *in Iunie 1917*

Un nou spital improvizat a luat naștere în câteva zile, puțin mai înapoi, în clădirea Cercului militar al orașului.

Zilnic ograda marelui spiral primea un ^{numar} nor de obuze, inamicul probabil țintea în comandamentul de alături, ~~ce să tulbure liniștea~~ soldaților mei. *Liniștea ranților era turburată și asigurată lor doar amenințată.*

Dealminteri, întregul oraș era tot timpul bombardat, ziua ca și noaptea. - În timpul marilor lupte dela Mărășești, cu toate aceste pericole, răniții au avut fericirea să fie vizitați, cu deamănuntul și cu iubire părintească, de Regele Ferdinand, însoțit de Prințul Carol.

Noaptea au rămas în Tecuci, iar dimineața când au plecat, după câteva momente dela pornirea automobilului, un obuz a explodat în fața casei, unde se odihniseră noaptea. -

Regele Ferdinand, Regina Maria și Prințul Carol - azi Rege al României - nu odată și-au expus viața în războiul pentru unitatea națională. -

feriate Armata și poporul conștient de sacrificiile dinastiei a găsit expresiuni de recunoștință ~~pentru~~ în versurile ocazionale pe care soldații le făceau pe front:

Regele trăiască
Țara înflorească
Pace, ~~pana~~ și frăție
In dulcea Românie.

Doamne muma bună
Tine-o, întru mulți ani
Indrumări să dea
Bieților orfani.

Fericăște-i Doamne
Dragii ei copii
Fala și ~~pana~~ nădejdea
Scumpei României.

Jertfele imense de tot felul făcute pentru întregirea neamului trebuie să fie urmate de consolidarea patriei, care nu se poate realiza altfel decât prin Unire și prin muncă, așa cum o dorește și o cere hotărât însuși iubitul nostru Suveran și așa cum năzuiau să se

